

РЕШЕНИЕ

№ 1917

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **42** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена касационна жалба от Агенция " Пътна инфраструктура", чрез пълномощника юрк. Г., срещу решение от 31.10.2023 г., постановено по анд № 9911/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 8 състав, с което е отменен електронен фиш с № [ЕГН], с който на " Йон Транспорт" ЕООД е наложено на основание чл. 102, ал. 2 ЗДвП вр. чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

В жалбата се поддържа становище, че въззивното решение е постановено при неправилно приложение на закона, като се сочи, че нарушението е надлежно установено. По подробно изложените съображения се прави искане за отмяна на решението на Софийския районен съд, като се потвърди електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, издаден от АПИ, като законосъобразен. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата по подробно изложените в същата съображения.

Ответникът оспорва жалбата, като в представените писмени бележки се прави искане за потвърждаване на оспореното решение на Софийския районен съд. Претендират се сторените по делото разноски.

Представителят на СГП счита, че решението на Софийския районен съд следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон приема следното:

Решаващият съдебен състав на Софийския районен съд е приел за установено, че на 26.03.2021 г. е издаден електронен фиш за това, че на същата дата, около 08:02 ч, по А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включена в обхвата на платената пътна мрежа, за ППС влекач ВОЛВО ФХ, с ДК [рег.номер на МПС] , не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

При така установеното от фактическа страна Софийският районен съд е приел, че липсва законодателна възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата / ЗДвП/, като е налице възможност за издаване на такъв единствено за нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

Видно е, че във въззивното производство е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника, като правилно е прието, че в случая се предвижда издаване на електронен фиш единствено при нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, която норма е посочена като нарушена.

Съобразно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в относимата редакция, която норма е основанието за издаване на ЕФ, при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания

ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Видно е, че законът изрично предвижда издаване на ЕФ само при нарушения по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за такива по 179, ал. 3б ЗДвП.

Посочването в чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП на доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в не означава, че съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това, тъй като налагането на наказание по аналогия е недопустимо.

Предвид липсата на други възражения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има ответникът в касационното производство, но последният не доказва да е сторил такива, поради което не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 31.10.2023 г., постановено по анд № 9911/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 8 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

